

Časopis České obce sokolské

SOKOL

Únor
2017

Oslavili jsme 155 let Sokola

Významné osobnosti zaslaly ČOS zdravice

Čeští musherři vicemistry světa

Sokolové z Maxiček bojovali v Kanadě o medaile

Představujeme skladby pro XVI. všesokolský slet

Rozhovory s autorkami a autorem skladeb Cesta, Spolu a Noty

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Oslavili jsme 155 let Sokola
- 3 Sokolská výstava v Liberci
- 3 T-mobile Olympijský běh 2017
- 4 150 let Sokola Vídeňského
- 5 Výročí polského Sokola
- 6 V Uherském Brodě se opět bruslilo
- 7 Vlčata z Králova Dvora na výletě
- 7 Senioři na horách
- 8–10 Letošní šibření a plesání je na vrcholu

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 11–12 Cesta
- 13–14 Spolu
- 15–16 Noty
 - 17 Příbramské ohlédnutí za TeamGymem
 - 18 Šplh o pohár náčelnictva ČOS
 - 18 Župní přebor v plavání

Výkonnostní a vrcholový sport

- 19 Čeští musherši vicemistry světa
- 20 Sokol Kempa cup 2017
- 21 Úspěch českotřebovských volejbalistů
- 21 Ocenění trenérů i oddílů

Vzdělávání, kultura, společnost

- 22 Vycpálkovská výročí
- 23 Po stopách Františka Kašpara z župy Orlické
- 24 S Lubošem Touškem o jeho životních láskách
- 25 Blahopřání
- 25 Rozloučení

Editorial

Když se slaví, má se slavit v kruhu rodinném a s přáteli. A pokud i oni mají co slavit, tím lépe. Široká sokolská rodina má z kraje letošního roku hned tři důvody k oslavám – Česká obec sokolská si připomenula 155. výročí vzniku Sokola (16. února 1862), Sokol v Polsku oslavil 150 let (7. února 1867 vznikla ve Lvově první sokolská jednota na

tehdejším polském území) a Sokolská župa Rakouská se chystá oslavit 150 let od vzniku Sokola Vídeňského (3. března 1867). Při těchto výročích si také připomínáme, že Sokol to ve své historii nemíval snadné, mnohokrát musel čelit nepřízni a pronásledování a jeho členové za sokolské ideály a za svobodu své vlasti a za demokracii obětovali i své životy – v českých zemích, stejně jako v Polsku či Rakousku. Připomínáme si to i v článcích v tomto vydání časopisu Sokol, v němž alespoň ve stručnosti historii polských a rakouských sokolů zmiňujeme. Toto vydání samozřejmě není věnováno jen historii. Nastává také čas výběru – nejprve cvičitelé v župách a jednotách, za pár měsíců pak i jednotliví cvičenci se budou rozhodovat, kterou sletovou skladbu zvolit a začít ji nacvičovat. Třeba jim při rozhodování pomůže i stručné představování těchto skladeb v rozhovorech s jejich autory. V minulém vydání jsme takto představili skladby Siluety, Ženobraní a Médřové, v tomto vydání představujeme další tři skladby – Cesta, Spolu a Noty. Tedy skladby, jejichž první nácvikové srazy se konají již v březnu. O zbývajících skladbách budeme hovořit s jejich autory v březnovém a dubnovém vydání. Samozřejmě, že únorové vydání obsahuje řadu dalších zajímavých informací a znamená dění v sokolských jednotách a župách koncem ledna a v únoru. Zmiňme například musherské mistrovství světa v Kanadě, na němž úspěšně reprezentovali Českou republiku a získali medaile závodníci ze Sokola Maxičky, nebo zpravodajství ze sokolských plesů, bálů a šibřinek, bratr Jaroslav Petrásek se vydal po stopách svého děda Františka Kašpara, který jako odbojář zahynul v Mauthausenu. Na březnovou přehlídku loutkářských souborů zve Sokol Hostivař... Zkrátka, stačí zalistovat a vybrat si to „své“, na co se při čtení vrhnout především (i když samozřejmě počítáme, že vaši pozornosti neujdou ani další zprávy).

*Hezké čtení vám přeje
Zdeněk Kubín*

● **Časopis SOKOL**, 74. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafika:** Linda Hušková ● **Zlom:** Ilona Hodková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Vítězslav Perun, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Zdeněk Kubín, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Michal Ženíšek ze Sokola Maxičky na mistrovství světa v kanadském Haliburton Forest, foto archiv Sokola Maxičky ● **Registrace:** MK ČR E 17339, ISSN 2336-8187 ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Oslavili jsme 155 let Sokola

Přijetí jihomoravských sokolů na krajském úřadě

■ Letos jsme si připomínali již 155. výročí založení Sokola. Tomuto jubileu věnovala pozornost i česká veřejnost, značný prostor mu věnovala i mnohá média, jako například Česká televize, Český rozhlas, Lidové noviny a další. K tomuto výročí zaslaly České obci sokolské a jejím členům pozdravné poselství i významné osobnosti – ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová, předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval či předseda Klubu českých turistů Vratislav Chvátal. Ministryně Kateřina Valachová mj. napsala: „Zdravím vás při příležitosti 155. výročí založení tohoto původně českého tělovýchovného spolku, který v české historii znamenal nejenom úspěšnou tělovýchovnou organizaci, ale také významnou národní a vlasteneckou sílu.“ Dále také uvedla: „Jsem hrdá na to, že jste navázali na dlouholetou tradici Sokola a slibuji, že udělám vše pro to, aby i v budoucnu český Sokol mohl důstojně své poslání plnit v naší zemi i v zahraničí. Přeji vám všem do dalších let mnoho úspěchů.“

Předseda Českého olympijského výboru

Jiří Kejval mj. napsal: „Sokol plní svou úlohu napříč republikou a napříč společnostmi už 155 let a Český olympijský výbor je na stejné cestě plných 118 let jeho soupeřem. Byť obě organizace neměly na rozvoj sportu pokaždé stejné názory, vždy spolu úspěšně spolupracovaly na úrovni vrcholového sportu, sportu pro všechny i v oblasti kultury. V posledních pěti letech pak naše vztahy akcelerovaly do té míry, že jsou podle mne dokonce nejintenzivnější v historii. Těším se, že tato úzká spolupráce bude pokračovat i v dalších letech.“

Předseda KČT Vratislav Chvátal ve zdravici mimo jiné píše: „Činnost Sokola i KČT vychází z bohatých vlasteneckých tradic a oba spolky vždy dbaly na realizaci všestranného programu s pozitivními vlivy na komplexní rozvoj osobnosti členů. Po vzniku samostatné republiky v roce 1918 se Sokol i KČT staly pevnou součástí demokratického prostředí mladého československého státu.“

Plné texty všech zdravic naleznete na www.sokol.eu.

Při příležitosti 155. výročí založení Sokola, které připadlo na 16. února, se na

jihomoravském krajském úřadě sešli zasloužilí členové Sokola a starostové jihomoravských sokolských žup. Toto setkání inicioval a zorganizoval předseda výboru pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost a zároveň místostarosta Sokola Brno I Michal Doležel. Účastníci obdrželi pamětní list k 155. výročí Sokola, který spoluvytvářel brněnský fotograf Roman Franc. Někteří zúčastnění byli oceněni Medailí za zásluhy Sokola Brno I – někdejší vzdělatelka Sokola Brno I Hermína Štafová, zakladatel beachvolejbalového oddílu Zdeněk Václavík a také někdejší člen předsednictva ČOS Radovan Poděl. Mezi účastníky setkání patřili například i Zdeněk Růžička, olympionik z olympijských her v roce 1948 v Londýně, Jaroslav Nešpor, bývalý náměstek vedlejšího ČOS a nejstarší účastník, Miroslav Jandásek, syn významného představitele ČOS z období 30. let Ladislava Jandáska. Michal Doležel všem účastníkům setkání poděkoval za jejich dlouholetou činnost ve prospěch sokolské organizace.

-red-

Sokolská výstava v Liberci

■ V prosinci minulého roku Sokol Liberec I oslavil 130 let své existence. Při této příležitosti pořádá v Severočeském muzeu v Liberci výstavu „Cvičím, cvičíš, cvičíme“, zaměřenou nejen na toto výročí, ale i na činnost a historii Sokola v našich zemích.

„Sokolské jednoty v bývalých Sudetech měly poměrně těžký způsob existence,“ uvedl kurátor výstavy Lu-

děk Lukuvka. Problémy měli sokolové s německou většinou, díky tomu měla liberecká jednota v rámci republiky krojové specifikum. „Jako jediná měla povolenou takzvanou pelerínu, pod kterou mohli členové schovat sokolský kroj, aby nebyli inzultováni ze strany německých spolků,“ řekl Lukuvka.

Pelerína je na výstavě vedle klasických sokolských krojů. V expozici jsou také

místní prapory sokolů, dobové plakáty lákající na slety, historické fotografie i tiskoviny. Autorem výstavy je Sam Mikulášek. Nechal na ní vytvořit i improvizovanou tělocvičnu s žíněnkami, bradly a dalším nářadím. Výstava začala slavnostní vernisáží 8. února, exponáty spojené se sokoly budou v přízemí muzea vystavené do 2. dubna.

-red-

T-mobile Olympijský běh 2017

■ Sedmdesát tisíc běžců na stovkách míst po celém Česku, takový bude T-Mobile Olympijský běh v roce 2017. Jubilejní 30. ročník populárního závodu, jehož oficiálním partnerem je letos Česká obec sokolská, se bude konat tradičně ve středu v podvečer, a to 21. června. Zahájení registrací a odhalení seznamu závodů se běžci dočkají v polovině března. Dopoledne 21. 6., přesně v 10 hodin, odstartují dětské závody na více než 300 školách a večer v 18 hodin pak hlavní dospělé běhy. Chce-

te mít svůj závod mezi oficiálními běhy? Přihlaste ho na e-mailu chcporadat@olympic.cz, zařadte se k největšímu běžeckému dni v České republice a podpořte nejen Olympijskou nadaci, ale také olympijské hodnoty v rámci oslav založení Mezinárodního olympijského výboru. Všechny podrobnosti k pořádání vlastního závodu v rámci Olympijského běhu najdete na www.olympijskybeh.cz.

-red-

150 let Sokola Vídeňského

Sokolská župa Rakouská si letos 3. března připomíná významné a úctyhodné výročí – před 150 lety byl založen první sokolský spolek ve Vídni. Jeho ustavující valná hromada se konala 3. března 1867. Sokol Vídeňský vznikl jako 25. sokolská jednota vůbec a zároveň patří mezi nejstarší české spolky ve Vídni. Po 20 letech trvání první jednoty došlo k rychlému rozvoji Sokola – byly zakládány další jednoty, a to v roce 1888 Vídeň – Pětidomí „Sokol Tyrš“ (XV. okres), v roce 1889 Vídeň – Hernals „Sokol Fügner“ (XVII. okres), v roce 1892 „Sokol Favoritský“ (X. okres) a v roce 1893 „Sokol Leopoldovský“ (II. okres).

V březnu 1892 byl starostou Sokola Vídeňského zvolen Dr. Emanuel Březina, člověk rozhodný – byla to šťastná volba pro vídeňské sokolstvo. Tehdy se zrodila myšlenka spojení jednot v jeden nerozborný celek. Bylo to velice důležité, protože tehdejší politická situace nebyla příliš příznivá sokolské myšlence. V pevném celku se lépe čelilo nepřízni doby.

V roce 1894 – 18. března – byla založena Sokolská župa Dolnorakouská, která existuje podnes jako župa Rakouská. Pod jejím vedením pak vznikaly další jednoty: Sokol Floridsdorfský (1896, XXI. okres), Sokol Podlipný (1899, V. okres), Sokol Havlíček (1900, III. okres), Sokol Alserovský (1901, IX. okres), Sokol Podunajský (1906, XXI. okres), Sokol Simmering (1907, XI. okres). V roce 1908 byla usnesením župy změněna všechna jména na Sokol Vídeň s číslem okresu. A následovaly další jednoty: Sokol Vídeň XVIII (1910), Sokol Vídeň XII (1922). Mimo Vídeň byly založeny ještě jednoty Sokol Dolní Velenice (1907) a Sokol Poštorná – Atzgerdorf (1908). Mimo svazek župy existovala krátkou dobu jednota ve Štyrském Hradci (Graz).

Doba kolem roku 1910 byla pro Sokolskou župu Dolnorakouskou dobou rozkvětu. Počet členstva dosáhl závratné výše více jak 30 000 členů a činnost v jednotách byla velmi rozmanitá.

Až do osudného roku 1938, kdy došlo k anšlusu Rakouska, vzkvétalo české

školství ve Vídni a vzkvétala tím i činnost sokolská. Rok 1941 přinesl konec. Školy byly zavřeny, spolky rozpuštěny a jejich majetek byl zabaven. To byl první krok k likvidaci české menšiny ve Vídni. V řadách sokolských došlo, stejně jak v ostatních spolcích, k bezohledné persekuci, která končila mnohdy nelidským pronásledováním a smrtí.

Rok 1945 přinesl osvobození Vídně. Cena však byla vysoká. Tělocvičny byly z velké části v sutinách, členstvo bylo těžce postiženo. Mnozí hned po skončení války pomýšleli na návrat do Československa, zbylí měli co dělat s přežitím a zajištěním svého denního života. A přece na sklonku roku 1945, kdy ve Vídni chybělo vše, co dnes pokládáme za samozřejmé – teplo, světlo, voda – sešla se skupina sokolů, kteří začali rokovat o novém začátku. Když z jara roku 1946 polevily mrazy – nikde nebyla možnost k vytápění místností – začínaly první cvičební hodiny ve školách v Marchettigasse, Quellenstrasse, Erlgasse a Beheim-gasse. I sokolské hřiště a koupaliště v Kierlingu se znovu přihlásilo k životu.

Poválečná reemigrace způsobila velký úbytek členstva. Odešla jedna celá generace a zanechala mezeru, kterou se již nikdy nepodařilo zaplnit. I když následovaly emigrační vlny let 1948 a 1968, nedošlo k znatelnému a stabilnímu vzrůstu počtu členstva. Některé jednoty byly zrušeny či se sloučily – z kdysi čtrnácti jednot jich v současnosti župa Rakouská má osm.

Dr. Emanuel Březina

Vídeňští sokoli ve sletovém průvodu v roce 2012

V roce 1948 došlo v Praze k násilné změně politických poměrů, která znamenala konec Sokola v Československu. Župa Rakouská se stala přes noc hlavním nositelem myšlenky svobodného sokolstva v Evropě. Postupně se vytvářely základní prvky pro založení Ústředí československého sokolstva v zahraničí, které pak bylo skutečně v roce 1950 založeno v USA. Sokolská župa Rakouská se stala jeho členem v roce 1952. Vedle pravidelné činnosti se vídeňští sokoli zúčastnili sedmi „Sokolských sletů svobodného sokolstva v zahraničí“ a jiných podniků.

Rok 1990 se stal mezníkem nových vztahů se sokoly v Československu, resp. České republice. Již v roce 1990 se VII. sletu československého sokolstva v zahraničí, konaného v Paříži, mohli svobodně zúčastnit sestry a bratři z Československa. Předseletové cvičení ve Vídni v Budozenteru se stalo prvním neočekávaným triumfem svobodného sokolstva. Více než 25 autobusů přijelo z jižní Moravy a z Čech se sokoly, kteří využili první příležitost účastnit se sokolského předseletového cvičení. Ať už jako cvičící nebo jen diváci. A euforie pokračovala. Započaly přípravy XII. všesokolského sletu v Praze 1994. A nechyběli na něm, stejně jako na všech následujících sletech, ani vídeňští sokoli.

Zpracováno podle článku na:

<http://www.sokol-wien.at/sokol-wien/nazdar.html>

-red-

Výročí polského Sokola

Sokol v Polsku oslavil počátkem letošního roku 150. výročí založení první sokolské organizace na (tehdejším) polském území – vznikla 7. února 1867 ve Lvově.

Hlavní část oslav se konala ve slavnostních prostorách budovy Polské národní banky v Lodži. K tomuto významnému výročí byla vydána pamětní mince vytvořená slavným polským medailérem Robertem Katowitzem. U příležitosti oslav byla

rovněž uspořádána konference o historii Sokola v Polsku, na které vystoupil s hlavním projevem historik a bývalý starosta Sokola v Polsku bratr Andrzej Bogucki.

Společně s polskými sokoly si jejich výročí připomenula i polská společnost. V Radiu Lodž byly po celý týden vysílány pořady se sokolskou tematikou. V pátek 10. února pak bylo toto výročí i na pořadu jednání Sejmu (polského parlamentu), na něž byli pozváni i sokolští představitelé a jimž parlament poděkoval za jejich činnost a zdůraznil roli, kterou polský Sokol hrál v dějinách země.

Polský Sokol je nejstarší polská tělovýchovná organizace. Ve své 150leté

historii bojoval za nezávislost a svobodu Polska. Polští sokolové se aktivně zapojili do boje za svobodu v době druhé světové války, a to jak v polské zahraniční armádě, tak v domácím odboji a mnozí z nich položili své životy. Po druhé světové válce a po dobu trvání Polské lidové republiky byl polský Sokol zakázán. I přes značné válečné oběti a poválečné zákazy sokolská myšlenka v Polsku nezhylna – v roce 1989 došlo k jeho obnovení.

Součástí oslav byla rovněž konference věnovaná historii polského Sokola, na jejímž programu byly tři přednášky: „150. výročí Sokola v Polsku“, „Nástin dějin polských sokolů od roku 1867 do roku 2017“ a „110 let Tělocvičné jednoty Zgierz“.

V první ze jmenovaných přednášek, kterou přednesl bratr Andrzej Bogucki, vzpomněl těžká léta 1939–1988. Je to období, kdy sokolové v různých

polských vojenských útvech bojovali proti Němcům a Sovětům za polskou nezávislosti. Toto období je také časem, kdy polští sokolové byli vražděni a mučeni v různých koncentračních táborech a gulazích. Je to i období, kdy polští sokoli přišli o sokolovny a sokolský majetek, které se jim již nevrátily. Po válce komunistická bezpečnostní služba pronásledovala a věznila mnoho polských sokolů, další mohli působit jen ilegálně. „Když dnes někteří historici a novináři píšou o Sokolu, končí jejich texty rokem 1939. To je trestuhodná chyba, nedostatek respektu k padlým a zemřelým sokolům. Sokolští aktivisté v konspiraci střežili po 50 let sokolskou myšlenku. Právě tato generace se zasadila o to, že byl Sokol v roce 1989 obnoven a může opět legálně působit.“

-red-

NBP Narodowy Bank Polski

Dbamy o wartość pieniądza

V Uherském Brodě se opět bruslilo

Bruslení v Uherském Brodě má dlouhou tradici. V minulosti se bruslívalo na zamrzlé Olšavě, na „Janáčkovém“ (rybníček u pivovaru sloužící k výrobě ledu pro pivovar), později na orelském stadionu. Největší bruslařský boom nastal krátce po vzniku první republiky, kdy se pravidelně začala udržovat ledová plocha sokolského stadionu. Bruslení zde bývalo společenskou záležitostí. Bruslívaly děti, jejich rodiče, ale i snoubenci a manželské páry.

„Ve třicátých letech minulého století jsem jako dítě chodívala s kamarády bruslit na sokolku pravidelně. Tehdy se bruslívalo od prosince do konce února. Plocha se stříkala vodou z nedaleké studny, odkud hasiči natáhli hadice. Vždycky jsem ráda pozorovala dámy v dlouhých kožičkách – ruce měly schované ve štucíku – divila jsem se, že nespadnou. Tam, co je dnes hala, bývala dřevěná tribuna (mušle), na které při různých příležitostech vyhrávala živá hudba. Tato mušle byla vybudována uprostřed valu, který odděloval seřadiště od cvičební plochy. Stála na dřevěné průchozí boudě. Dvě boční místnosti této boudy sloužily k uložení cvičebního nářadí. V zimě se v jedné místnosti topilo v kamnech. Stály tam lavice, kde jsme se přezouvali i ohřívali. Později, po válce, jsem kromě bruslení chodívala sledovat tréninky hokejového oddílu, v němž hrál můj budoucí manžel,“ směje se pamětnice, paní Olga. Zdálo by se, že časy, o nichž hovoří, už navždy zůstanou ukryty jen ve vzpomínkách a ve starých fotografiích.

Ale pak přišel leden roku 2017.

Když po několika teplých zimách zase nasněžilo a také pořádně zamrzlo, stačil

vlastně nápad a pár ochotných a nadšených lidí, kteří se ve svém volném čase rozhodli udělat něco pro druhé.

„S nápadem přišel Richard Kastner, který mě na facebooku v podstatě vyprovokoval a bylo vidět, že s partou svých kamarádů to myslí vážně,“ říká Sabina Běhůnková, starostka Sokola. „Vzápětí jsem oslovila ke spolupráci majitele přílehlé restaurace U Karla a o pomoc s úpravou zasněžené plochy požádala ředitele Technických služeb UB Bohumíra Gottfrieda, který ochotně souhlasil a chtěl na stadion poslat příslušnou techniku. Richard Kastner však mezi tím už bleskurychle stihl plochu očistit vlastními silami.“

„Pak už to šlo ráz na ráz – oslovila jsem starostu Patrika Kunčara, který musí dát souhlas k vyjetí Sboru dobrovolných hasičů (SDH). Starosta SDH Pavel Krajča se domluvil s partou dobrovolných hasičů a ihned potom, co velitel dostal souhlas k výjezdu, začali konat. Dobrovolní hasiči si tak mohli povinný technický výcvik a prověřování akceschopnosti zásahového vozidla, které musí pravidelně provádět, zkusit zase v jiné situaci,“ popsala Sabina Běhůnková a dodala, že ji mile potěšilo, jak všichni oslovení byli ochotni ihned pomoci. V podstatě to celé domluvit trvalo cca hodinu.

První ledování upravené plochy se uskutečnilo ve středu 11. ledna. O den později sice přišla mírná obleva, ale ta by tolik neškodila. Větším problémem bylo neuvěřitelné chování konkrétních lidí, resp. mládeže, která možná ani nemá co do činění s naším městem. Celé dílo

zničili – rozkopali sněhové mantinely a rozšlapali mrznoucí plochu.

Ale ani to už nemohlo nadšence zastavit. Znovu „zasáhl“ Richard Kastner a přes facebook svolal „brigádu“. „Když jsem přišla na stadion, kmitalo tam několik mužů, žen i dětí a znovu perfektně vybudovali sněhové mantinely, mezi které hasiči znovu nastříkali vodu,“ uznale pokyvuje hlavou starostka Sokola.

První bruslaři tak vyjeli (zdarma) na led v sobotu 21. ledna 2017. Restaurace U Karla jim k ploše přistavila lavičky (pro snadnější a pohodlnější přezouvání a odpočinek) a stoly, na nichž nechýběla várnice s horkým čajem a kelímky. Po oba víkendové dny si zájemci užívali přírodní led, sluníčko, výhled na zasněžený park i večerní bruslení (plochu lze nasvítit – stačí požádat obsluhu hospody U Karla, která má svolení od Sokola světla použít). Moc se mi líbí přístup lidí, kteří plochu využívají, že svévolně plochu pravidelně odklízí a umetají. Je vidět, že hodně lidí v Uherském Brodě je fajn a já jim děkuji za obrovskou pomoc a nadšení, s jakým se do tohoto díla pustili – bez nich bych to nezvládla. „Je to první zkušenost, zjistili jsme co a jak. A už teď víme, že pokud bude v příštím roce počasí opět nakloněno a starosta a hasiči svolní, určitě uděláme plochu k bruslení mnohem větší. I v případě, že nebude dostatek sněhu a budou holomrazy, zjišťujeme možnosti vytvoření umělých mantinelů. Ať to za sokolkou žije!“ dodala Sabina Běhůnková.

Markéta Švehlíková

Vlčata z Králova Dvora na výletě

■ Turistický oddíl Vlčata z T. J. Sokol Králův Dvůr vyjel na druhý společný výlet. Konal se do Království železnic a na Obry oceánu v obchodním centru Nový Smíchov. Ráno jsme se setkali na vlakovém nádraží Beroun a vydali se rychlíkem na Prahu Smíchov, protože

Míčová bitva

byla mimořádná výluka, museli jsme vystoupit již v Radotíně a dál pokračovat autobusem na Smíchov a odtud do Království železnic, kde jsme se s údivem dívali na modely vláčeků, našich hradů a zámků a zajímavých koutů České republiky. Ty se zde vyjímají

jako makety a přibližují naši krásnou zemi. Děti obdivovaly nejen vláčky, ale i modely autíček, tanků, letadel, lodí,

ponorek a také dětských papírových vystřihovánek, které v dnešní době jsou zapomenuty a já jen vzpomínala, jak jsme strávili hodiny a hodiny lepením modelů z ABC (abíčka).

Dále měly děti štěstí a hojně se vystřídaly na simulátorech pro autobus, tramvaj a vlak, kde přebíhaly nadšeně z jednoho na druhý a zkoušely řídit jako praví řidiči.

Další náš velký zážitek byla míčková bitva v dětském koutku a návštěva oddělení „Zkus si naše řemeslo“ – zrovna zde byli malíři pokojů a musí vám být jasné, že některé děti se opravdu čistě nevrátily.

Ještě jsme neplánovaně stihli výstavu Obří oceánů v obchodním centru Nový Smíchov, kde jsme se dívali na makety zvířat žijících v moři, jako je běluha, kosatka, krakatice, plejtvák, manta a zajisté nesměl chybět i žralok se svými čelistmi a zuby.

Pohled do Království železnic

Malování

Poté jsme se vrátili na smíchovské nádraží a vlakem jsme jeli zpět do Berouna.

Příště na dalším výletě – „Kdo jede s námi?“ Bude se na vás těšit turistický oddíl Vlčat pod T. J. Sokol Králův Dvůr.

Karolína Vorlová, foto Kristýna Vorlová

Senioři na horách

■ Opět jsme vyrazili na další, letošní první zájezd senior klubu Sokol, zajištěný župami Barákovou a Jana Podliphného. V soboru 21. ledna v sedm hodin jsme odjížděli od libeňské sokolovny do Pece pod Sněžkou. Počasí nám vyšlo, bylo modro a sluníčko. Lyžaři se odebrali do Ski Rezortu Černá Hora – Pec, kde si zalyžovali na krásném prašanu. Pěší se vydali údolím Zeleného potoka okolo chaty Amor na Jelení louky, kde se poobědvalo, a pak zpět na sraz k autobusu. Nikomu se to nezdálo, ale podle krokoměru jsme měli v nohách 8,5 km. Byl to krásný výlet se skvělou partou vedenou Lenkou Brandovou a výborným řidičem a náčelníkem Petrem Čížkovským, za který jim děkujeme. *Text a foto Marie Brunerová*

Letošní šibřeni a plesání je na vrcholu

I když plesová a šibřinková sezóna v Sokole začala již počátkem ledna a končit bude koncem března, jejím vrcholem je nesporně měsíc únor. V něm jsme zaznamenali více než pět desítek různých sokolských plesů, bálů a šibřinek a také dětských šibřinek a karnevalů. O některých z nich nám přišly do redakce zprávy a fotografie, které celkově přibližují atmosféru sokolské plesové sezóny.

Sokol Pražský

V únoru se v T. J. Sokol Pražský pořádají, již od r. 1885, šibřinky. Sokol Pražský je pořádal i letos, a to s rázem „Co Čech, to muzikant“. Odpovídala tomu i výzdoba Fügnerova sálu, u každého z jeho 18 sloupů byl z galerie spuštěn široký pruh papíru s vyobrazením hudebních nástrojů a na horním i dolním konci notová osnova s notami, které dohromady dávaly melodii písně My Češi jsme muzikanti. V čele sálu byl, spolu s názvem uvedené písně, i velký plakát zvoucí na tyto šibřinky. Výzdoba byla dílem dobrovolníků z řad členů a členek Sokola Pražského. Ti šikovnější nástroje namalovali a ostatní je vybarvili. Součástí šibřinek byla tombola, do které přispívají naši sponzoři i členové Sokola. Některou z cen

měl možnost vyhrát každý třetí los. Zahájení letošních šibřinek bylo netradiční: poprvé byla, za zvuků Znělky Sokola Pražského od skladatele Mojžíra Ballinga, přinesena replika historického praporu s doprovodem členů Sokola Pražského v historických sokolských krojích a se šavlemi.

K tanci hrál, jako po mnoho předchozích let, taneční orchestr Pacholata z Benešova pod vedením kapelníka Jiřího Hvězdy a se zpěváky Lucií Vackovou a Richardem Hrabíkem. Lidové tance z Čech i country tance se všichni měli možnost naučit pod vedením Jitky Bonusové.

V 21 hodin předvedli členové Sokola Pražského program k uvedenému rázu. Naživo zahrála a zazpívala kapela oddílu mužů všestrannosti tři písničky,

dále ženy – seniorky předvedly taneční vystoupení Ty české panenky, členky oddílu moderní gymnastiky ve dvou vystoupeních ukázaly, co všechno dokáží zacvičit. Ženy z oddílu aerobiku zacvičily – zatančily na píseň Pepičku začni a 14 mužů ze všestrannosti předvedlo sokolskou operetu „Vítězství myšlenky sokolské stručně v A dur“, kterou složil, nahrál, nazpíval a s ostatními nacvičil br. Jan Štěpánek. Závěr vystoupení patřil tradičně členům oddílu akrobatického rock and rollu, kteří ztvárnili píseň „Já jsem muzikant“ v jejich stylu včetně vystoupení dvou formací a jednotlivců, kteří předvedli vrcholové výkony.

O půlnoci všichni společně pochodovali po obou sálech v 1. patře sokolovny na tři sokolské písně.

Šibřinky byly úplně vyprodány a skon-

Sokol Komárov

čily tradičně: úklidem zapůjčených stolů a židlí. Podle ohlasů, které jsme zaznamenali, se i letos šibřinky Sokola Pražského líbily.

*Miroslav Vrána,
Sokol Pražský*

Sokol České Budějovice

I letos se podařily šibřinky v Českých Budějovicích nejprve dospělácké a druhý den dětské – oboje jako návštěva v ZOO. I výzdoba sálu mohla být tedy stejná. Děti byla tradičně plná sokolovna – každoročně se těšíme z jejich radosti, i když to dá hodně starostí a příprav. Mezi děti přišel slon i medvěd, probíhala spousta soutěží s hodnotnými cenami, na které přispěl Magistrát města České Budějovice. Samozřejmě nechyběl ani drobný sportovní program za dohledu cvičitelů, kterému neodolaly ani načinčané princezny!

*Milada Pospíšilová,
Sokol České Budějovice*

Sokol Komárov

V sobotu 18. února pořádali komárovští sokoláci tradiční šibřinky. Nekuřácké byly teprve druhým rokem, zato masky

jsou už tradicí mnohaletou. Při letošním rázu „Toulky minulostí“ krátce po zahájení na plac naklusala při povelch z píšťalky např. celá fotbalová (dívčí) jedenáctka i s jejich trenérem „starým Klapzubou“. Jako nejlepší maska se před ně ale dostaly masky ještě z doby dřívější – dvě mumie i s rakvemi! K tanci a poslechu hrála skupina Hej-Band Jiřího Hejtmánka. O zpestření se i letos postaraly komárovské aerobičky s vystoupením „Sestry v akci“ na hudbu Ewy Farné, které připravila a s ženami nacvičila Andrejka Cafourková. Na nižší účasti se určitě podepsalo konání i jiných společenských akcí v okolí. Podle ohlasu se ale šibřinky vydařily a masky i civilisti odcházeli domů spokojeni!

Nedělní odpoledne patřilo opět dětem, pro které byl uspořádán dětský bál! Klauni Břink a Ťuk a DJ Petr Beran se postarali o tři hodiny plné hudby, her, soutěží a zábavy. A bylo vidět, že skoro stovka dětí (princezny, piráti, kocour Mikeš, myšky, víly, želvy Ninja, fotbalisté, černokněžníci a mnoho dalších masek) v doprovodu rodičů i prarodičů si odpoledne užila. Celé víkendové řádění bylo jako vždy zakončeno chytáním balónků z odstřižené výzdoby v sále sokolovny, na které všechny děti nečekají, ale dobrá šedesátka dětí vydržela a o balónky se podělila.

*Olga Kleknerová,
Sokol Komárov*

Sokol Křelov

Nejen tělo, ale i ducha a společenský život je třeba rozvíjet. Je už dlouholetou tradicí a téměř samozřejmostí, že začátek každého roku se v Křelově neobejde bez šibřinek. Nejinak tomu bylo i letos.

Výbor T. J. Sokol Křelov za vydatné spolupráce všech svých složek připravil na pátek 10. února v prostorách celé sokolovny maškarní ples – tradiční sokolské šibřinky. No a hned na začátku zase diskuze, jaký zvolit námět výzdoby sálu. Rozhodnutí padlo na vděčné téma – „Pohádky z mechu a kapradí“, jejichž základem jsou postavičky z televizních večerníků (Křemílek a Vochomůrka, Maková panenka aj.). Příprava zabrala skoro celý týden, od instalace výzdoby až po přípravu občerstvení. S ní nám velmi obětavě pomohly hlavně ženské složky a členky Klubu seniorů z Křelova. Všem patří velké poděkování.

Když začala ve 20.00 hodin zábava, objevilo se jen několik masek. Pak ale, okolo deváté večerní, se sál začal zaplňovat, masky přicházely jednotlivě i ve větších skupinách. A mohlo se začít. Představení všech masek, jejich rej na tanečním sále, taneční volenka a velké skupinové foto. Přes počáteční obavy nakonec bylo přes 60 pěkných masek. Musím říct, že rok od roku se kvalita vylepšuje, a je obdivující, jaké úžasné nápady jde zhmotnit do podoby masek. Trend masek z půjčoven pomalu ustupuje nádherným maskám vlastní výroby. Zábava probíhala ve všech prostorách sokolovny, tedy i v pekle, při reproduované hudbě, oddych a občerstvení nabízela také naše „kavárna“ v 1. patře. Všichni se dobře bavili a vše proběhlo bez komplikací.

Druhý den jsme uspořádali pro mladší i nejmladší tradiční dětský karneval. Po sobotním obědě přišlo do sokolovny přes 100 dětí – masek, většinou v doprovodu celé rodiny, výjimkou nebyli ani prarodiče. A jak se říká, sokolovna zase praskala ve švech. Cvičitelé si připravili nejrůznější soutěže a atrakce pro děti všech věkových kategorií, nechyběla promenáda a rej masek, všichni soutěžící byli po zásluze odměněni a na sále, při příjemné stylové hudbě, vládla výborná nálada a dětem se vůbec nechtělo domů. Ale všechno má svůj konec, a tak i letošní šibřinky.

*Jiří Vejmelka,
Sokol Křelov
(podle www)*

Řada plesů, bálů, šibřinek a podobných akcí se v sokolovnách koná i v měsíci březnu. Jejich přehled naleznete na www.sokol.eu.

Sokol Křelov

LETOŠNÍ ŠIBŘENÍ A PLESÁNÍ NA VRCHOLU fotogalerie

České Budějovice

Komárov

České Budějovice

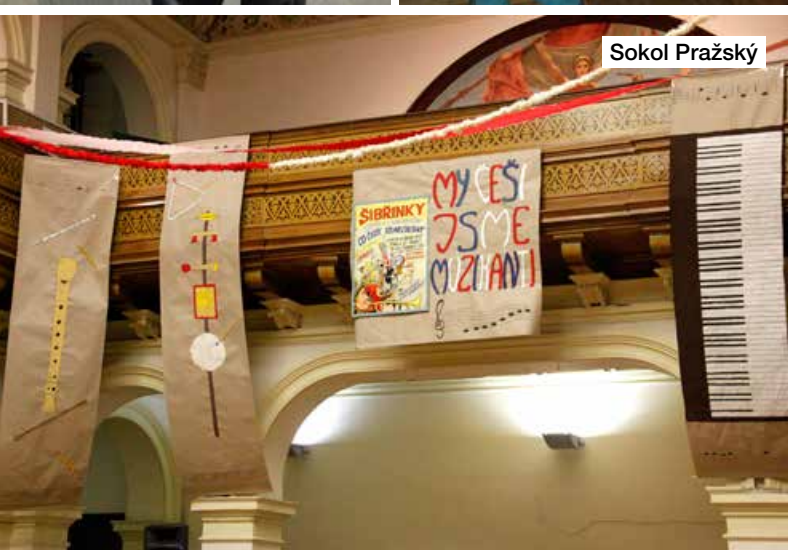
Komárov

Sokol Křelov

Pardubice

Sokol Pražský

Sokol Pražský

Pardubice

Sokol Pražský

Sokol Pražský

Sokol Pražský

Cesta

Představujeme skladby pro XVI. všesokolský slet

V rozhovorech s autorkami postupně na stránkách časopisu Sokol představujeme jednotlivé hromadné skladby pro XVI. všesokolský slet 2018. V letošním únorovém vydání časopisu jsme hovořili s autorkami skladeb Siluety, Ženobraní a Médvové. V tomto vydání představujeme další tři. První z nich je skladba Cesty autorek Dagmar Honové a Ivany Jiráňkové, určená pro ženy a seniorky. První nácvikový sraz této skladby se koná o víkend 4.–5. března v Tyršově domě v Praze.

Proč jste zvolily tuto věkovou kategorii a čím vás oslovuje?

Vzhledem k tomu, že již od vstupu do obnoveného Sokola jsme byly v kategorii žen, tak je nám tato skupina nejbližší. Nejdéle s ní spolupracujeme a za ta léta známe potřeby a schopnosti žen v této kategorii.

Jaké je vaše dosavadní působení v Sokole a jaké zkušenosti, které jste při psaní skladby využily, jste zde získaly?

Obě jsme v Sokole od jeho znovuoobnovení. V průběhu let jsme prošly jako cvičitelky různými kategoriemi. Od dětských (jak nám rostly děti) až po dospělé. Se ženami spolupracujeme nejčastěji a nejdéle. V roce 2000 nás oslovila sestra Jarina Žitná s tím, zda bychom nechtěly pracovat v Ústředním cvičitelském sboru žen. Obě jsme se pro tuto možnost rozhodly a od té doby začalo naše přátelství. Tímto Jarině opožděně moc děkujeme. V současné době jsme

Dagmar Honová

Ivana Jiráňková

stále ve sboru, Ivana je vedoucí cvičitelského sboru žen. Obě jsme členkami Sokola Tábor.

Obě máme zkušenosti s tvorbou pódiových skladeb. Dáša je ješ-

tě navíc autorkou sletové skladby pro mladší žákyně z roku 2006 – Rozkvetlá louka.

Co bylo impulzem pro téma skladby?

Impulzem byly samotné cvičenky na posledním sletu v Praze. Chodily za námi, zda nechceme pro příští slet vytvořit vlastní skladbu. Tehdy jsme ani ve snu nečekaly, že někdy společnou skladbu vytvoříme. Vlastní nápad přišel o letních prázdninách na společném výletě v Bechyni na nádraží. Při čekání na vlak a z ničeho nic. Dáša řekla „country“, Ivana „šátek s kuličkou“, a to byl začátek dlouhé cesty.

Proč zrovna název Cesty?

Všechny jsme někde na cestě, cestě života. Každá z nás již po této cestě ušla nějaký kus a ještě nějaký kus zbývá. Když říkáme každá z nás, nemáme na mysli nás autorky, ale všechny ženy – všechny jsme se někde narodily a všechny se rády někam vracíme. A v neposlední řadě jsme všechny báječné ženské. A od toho se odvíjí i výběr písní pro tuto skladbu.

Vaše skladba je rozčleněna do tří částí. Můžete je přiblížit?

V první části jsou volné variace na country tance, ve druhé části je cvičení s šátkem a ve třetí se využívá šátek

CESTA

autorky: Dagmar Honová, Ivana Jiráňková

hudba: střihová country hudba (Veď mě dál, cesto má – Pavel Bobek, Divokej horskej tympián – Pavel Žalman Lohonka, Báječná ženská – Michal Tučný).

konzultant skladby: Lenka Kocmichová, vedoucí Ivana Jiráňková, metodik Dagmar Honová

skladba je určena pro ženy a seniorky

Základní nácvikový celek – dělení

skladby: délka skladby 8:03 min (205 a 1/2 taktu), celá skladba je v 4/4 taktu; I. oddíl – cvičení bez náčiní – Veď mě dál, cesto má, II. oddíl – cvičení s náčiním (využití pohybu se šátkem) – Divokej horskej tympián, III. oddíl – postupný pohyb čtverců a vytvoření závěrečného obrazce (využití kuželové techniky při cvičení s náčiním) – Báječná ženská. Základní nácvikový celek – jedna „9“, základní choreografický celek – jedna „36“, čtyři „9“ tvoří jednu „36“, čtyři „36“ tvoří jednu „144“.

s kuličkou, kde se uplatní kuželová technika. Úborem jsou černé kalhoty a červené nebo modré tričko, bílá sportovní obuv. Náčiním je čtvercový šátek 90x 90 cm s dřevěnou kuličkou.

Jedna z vás bydlí v Českém Dubu, druhá v Sezimově Ústí. Jak se to projevuje při Vaší autorské týmové práci?

Negativem je velká vzdálenost mezi Českým Dubem a Sezimovým Ústím. A také poměrně vysoké účty za telefony a benzín. Ještě že existuje skype. Ale jednoznačně převažují pozitiva – ta jsou v tom, že obě máme více možností se potkávat a trávit spolu volný čas. Při tvorbě skladby se velmi dobře doplňujeme. Chybí-li nápady jedné, vymýšlí druhá a naopak. Nenapadá-li nás nic, sedíme, popijíme víno a ono se přeci jenom něco objeví. Při tvorbě Cesty jsme nad vínkem seděly několikrát.

A spolupráce s týmem skladby?

Vzhledem k tomu, že celý tým tvoříme jen my dvě, tak spolupráce probíhá velmi dobře.

-red-

Spolu

Představujeme skladby pro XVI. všesokolský slet

Všesokolský slet v roce 2018 je spojen i s celorepublikovými oslavami 100. výročí samostatného Československa. Toto výročí vzniku společného státu Čechů a Slováků na XVI. všesokolském sletu symbolicky připomene společná česko-slovenská skladba, která dostala název, rovněž symbolický a zároveň výstižný, *Spolu*, pod níž jsou podepsány slovenské a české autorky – za Sokolskou únií Slovenska to jsou Emília Fialová, Darina Kučerová a Jitka Hejtmánková, za Českou obec sokolskou Jana Kosařová a Zdena Šafářová.

V rozhovoru pro časopis Sokol čtenářům přibližují tuto skladbu a spolupráci na ní Emília Fialová za slovenskou stranu, za českou stranu Jana Kosařová a Zdena Šafářová.

Jana Kosařová

Mezi autory sletových skladeb nejste nováček. Jaké máte zkušenosti ze své dosavadní tvorby?

Jsem spoluautorka sletové skladby pro starší žactvo „Dávej ber“, která se cvičila na XV. všesokolském sletu, a autorka skladby pro dorostenky a mladší ženy „Jsme kočky“ pro Sokolské Brno 2015. Vedle toho jsem autorkou řady pódiových skladeb pro kategorie žákyň, dorostenek a mladších žen, žen a senierek.

Emília Fialová a Darina Kučerová

Jana Kosařová

Jitka Hejtmánková

Zdena Šafářová

Mezinárodní autorský tým není pro tvorbu sletových skladeb obvyklý. Jak v tomto týmu spolupracujete?
Autorský kolektiv, který je složený z au-

torek z Bratislavy, Brna a Kolína, funguje netradičně. Kromě osobních setkání, na kterých se snažíme dotvořit a naplnit ideu, kterou vymyslela sestra Emílie Fialová, probíhají konzultace spíše elektronickou formou. Neoddělitelnou součástí kolektivu je vedoucí skladby Anička Jurčičková a metodička Ludmila Ryšavá, které pro nás autorky zajišťují veškerý servis a které fungují také jako konzultantky skladby. Jejich rady jsou pro mě velkým přínosem.

Jak máte rozděleny jednotlivé části skladby?

Já osobně mám autorsky na starosti druhý oddíl skladby, jehož pohybovou náplní je aerobik. Česká autorka z Brna, Zdena Šafářová, se ujala cvičení pro muže.

Zdena Šafářová

Byla jste oslovena pro autorství mužské části. Jaké to je, skládat pro muže?

SPOLU

autorky: Emília Fialová, Darina Kučerová, Jitka Hejtmánková (SÚS), Jana Kosařová, Zdena Šafářová (ČOS)

hudba: Jaromír Vejvoda, Karel Černoš, No Name a Chinaski, skupina Elán

vedoucí skladby: Anna Jurčičková

metodik: Lída Ryšavá

Skladba je určená pro ženy a muže.

Základní nácvičný celek pro skladbu je 12 cvičenců v tzv. malém čtverci (6x 6 značek). Čtyři základní čtverce vytvářejí velký čtverec – 48 cvičenců. Skladba je připravena pro 576 cvičenců.

Jsem malá žena ve světě velkých mužů... mým cílem bylo přivést ke sportu i mladší generaci, což je opravdu nelehký úkol. Muži po boku žen předvedou, že cvičit spolu na jednom stadionu opravdu jde. Na závěr skladby muži předvedou cvičení silové gymnastiky, které je velmi náročné, ale mužům opravdu sluší. Jsem ráda, že se v dnešní době stále najdou ti, kteří se dokážou v osobním volnu a ve vlastním čase věnovat sportu.

Jaké jsou vaše dosavadní zkušenosti s autorstvím hromadné skladby?

Mé velké osobní díky patří Lídě Ryšavé, protože nám dala šanci uskutečnit velký sen, a to v podobě skladby na Sokolské Brno v roce 2015, aniž by opravdu tušila, do čeho jde. Jak se říká „někde se musí začít“, a tak jsme začali. Po Sokolském Brnu následovala nabídka na spolupráci na československé koedukované skladbě „Spolu“. Skloubit spolupráci více autorek, není opravdu jednoduché, jelikož máme každá jinou představu, ideu a tvůrčí představivost. To ale nebrání tomu, abychom skladbu dotáhly do konce.

Emília Fialová

Je to zřejmě poprvé, co pro všesokolský slet vytváří hromadnou skladbu mezinárodní autorský tým. V čem je tato skladba zvláštní a pro koho je určena?

Skladba Spolu je určená cvičencem (mužom a ženám z ČOS a ženám so Sokolskej únie Slovenska). Je to svojím spôsobom unikátne zadanie. Tento projekt je pripravovaný programovo a cielene k 100. výročiu založenia Prvej Československej republiky. Další unikát je v tom, že skladba, na požiadavku zadávateľa tlmočenú bratom náčelníkom Svobodom, má byť poňatá netradične! Nezapieram, že mi veľmi lichoťilo, keď som bola poverená jej realizáciou. Moju prácu poznajú všetci účastníci Vašich sletov po nežnej revolúcii, lebo od roku 2000 sme vystúpili na každom z nich. Naše interpretky sa na slety v Prahe vždy veľmi tešia a doprajú si to ako zážitkový darček!

Co je hlavní ideou této společné skladby?

Ústřednou myšlenkou skladby sú roz-

chody a spájania oboch našich republík. Aj v tomto sme snád' na svete jedineční, lebo: Dodnes sa diví celý svet, jak se dá rozejít bez krve, naposled a poprvé! Toto motto je zo sprievodnej piesne skupín No Name a Chinaski, na ktorú budeme cvičiť na záver skladby. V nej sa budeme snažiť dať najavo, že Sokol, ktorý pred jedným storočím mal svoj podiel na vzniku Prvej Československej republiky, aj v súčasnosti spája ľudí roznych národností na celom svete, má stále ušľachtilé myšlienky a spoločný cieľ.

Vytvořit společnou mezinárodní skladbu je náročnější, mimo jiné i s požadavky na čas autorek i cvičenců z obou zemí. I proto tuto skladbu nemohli diváci vidět na pracovním předvedení sletových hromadných skladeb vloni v listopadu. Můžete ji trochu více přiblížit?

Skladba je vytvorená pre 576 cvičencov, z toho je 144 mužov, 192 žien z ČOS a 240 žien zo SÚS.

Základný celok je 12 cvičencov, ktorí v celej skladbe cvičia v malom štvorci v rozsahu 6 x 6 značiek. Pohybovým obsahom je polka (I. oddiel), základné cvičenia aerobiku (II. oddiel) a cvičenia rytmickej gymnastiky s rukávcami (ženy) a prostné cvičenie mužov s výrazným využitím akrobatice (III. oddiel). O závere skladby ešte, z dovolením, nepodám správu, bude to prekvapenie pre všetkých.

Úbory cvičencom sú modro-bielo-červené, vo farbách oboch našich zástav.

Jak daleko jste s přípravou skladby a s jejím nácvikem?

Súčasný stav priprav je taký, že sklad-

ba je autorsky pripravená k realizácii. Na oboch územiach sa pripravujú filmové ukážky jej obsahu. Na Slovensku už máme obsadený stanovený počet interpretiek a zvládnutý I. oddiel. Prvý nácvik cvičiteľov, ktorí si nás vyberú, sa uskutoční v marci, po vašem v březnu. Tak sa na Vás veľmi tešíme, že si spolu zacvičíme a možno, že aj spolu si zaslužime uznanie a potlesk divákov.

Na závěr našeho rozhovoru jsme požádali o stručné představení dalších členek vašeho slovenského autorského týmu.

Darina Kučerová – Fialová (Bratislava): Áno, som dcéra mojej matky. Do masových skladiet som sa snažila pripraviť pohybový obsah skladiet žien tak, aby zachytil progresívne trendy dynamického pohybu. Preto v našich skladbách sú začlenené cvičenia aerobiku.

Jitka Hejtmánková (Prievidza): Jitka je veľmi tvorivá a má v tejto oblasti nenahraditeľné skúsenosti. Jej účasť na takomto projekte je jej premiéra. Pre jej zmysel ku krásnemu, harmonickému pohybu žien s rukávcami som jej ponúkla spoluprácu v tejto skladbe. S nadšením ju prijala.

Náš realizačný tím ešte dopĺňa Viera Miklášová (Skalica, vedúca skladby za SÚS), Jana Praskačová (Skalica, metodička skladby za SÚS), Vlasta Ďurechová (Bratislava, konzultantka skladby za SÚS) a Oľga Samáková (Trenčín, autorka návrhu a realizácie kostýmov)

-red-

Noty

Představujeme skladby pro XVI. všesokolský slet

Na žádném z novodobých všesokolských sletů nechyběla skladba pro předškolní děti. Nebude chybět ani na tom nadcházejícím v roce 2018, kde bude tuto věkovou kategorii zastupovat skladba Noty rodinného autorského týmu matky a syna – Dany Uzlové a Filipa Uzla. První nácvičný sraz této sletové skladby se uskuteční 19. března v Tyršově domě v Praze. O skladbě Noty hovoříme s jejími autory v následujícím rozhovoru.

Dana a Filip Uzlovi

Jaké je vaše dosavadní působení v Sokole a jaké zkušenosti, které jste při psaní skladby využily, jste zde získaly?

Dana

Výběr kategorie byl pro mě jasný, již téměř třicet let se věnuji této kategorii. Je to moje pátá sletová skladba pro předškoláky. Vlastně jsem byla autorkou všech skladeb této kategorie po listopadové revoluci – Kužilký, Myši, Kdo si hraje nezlobí, Člověče, nezlob se. Jsem cvičitelka II. třídy.

Dá se říci, že i v této své autorské roli zúročuji zkušenosti ze své práce v Sokole – jsem cvičitelka II. třídy, jsem vedoucí sboru předškolních dětí ÚCS RDPD, lektorka Ústřední školy ČOS a náčelnice T. J. Sokol Lhotka. Jsem rovněž autorkou projektu Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky.

Filip

Moje první spolupráce na skladbě s mamkou byla na posledním všesokolském sletu ve skladbě Člověče, ne-

zlob se. Tehdy jsem se spíše hodně učil a byla to pro mě velká zkušenost. Jsem cvičitel III. třídy a místonáčelník T. J. Sokol Roudnice nad Labem.

NOTY

autorky: Dana Uzlová, Filip Uzel

hudba: Zdeněk Barták, Michal Kocáb, Miroslav Vydlák

konzultant skladby: Věra Smejkalová, vedoucí Dana Uzlová, metodik Věra Smejkalová

základní nácvičný celek:

Základní celek je 8 dětí a jedna cvičitelka.

Děti představují noty, cvičitelka je houslový klíč a náčiní – skákačké gumy – představuje notovou osnovu. Skladba má 4 oddíly a je dlouhá cca 6 minut.

Která specifika tato věková kategorie autorům přináší?

Zdůraznili bychom dvě hlavní, která jsme měli při psaní skladby především na mysli. Jsou to hravost a přiměřená náročnost. Základní celek je osm dětí a jedna cvičitelka. Děti představují noty, cvičitelka je houslový klíč a náčiní, skákačké gumy, představuje notovou osnovu. Děti na gumě skáčou, natahují ji a hrají si s ní. Pohybově skladba není náročná. Hlavním pohybovým prvkem ve skladbě je lokomoce, která je pro tuto věkovou kategorii nejpřirozenější. Pro nezavěšené: lokomoce – pohyb z místa – chůze, běh, poskok, skok. Samozřejmě by se dala skladba vytvořit pohybově náročnější, ale kdo s touto věkovou kategorií pracuje, tak moc dobře ví, co si můžeme za 1x týdně v tělocvičně s našimi dětmi ve věku 4–6 let dovolit. O časté absenci dětí v hodinách ani nemluvě. Navíc si oba přejeme, aby bylo v tělocvičně radostně a vesele a nebyl stres, že to děti nezvlá-

dají. O tom naše skladba není. A cvičitelky této kategorie s tím stoprocentně souhlasí.

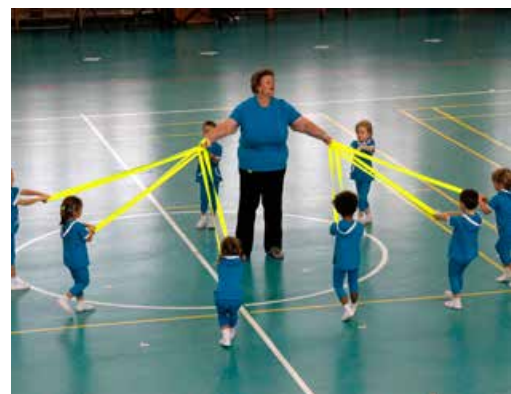
Co bude při nácviu této skladby nejdůležitější, čemu bude potřeba věnovat větší pozornost?

Pohybově je skladba středně náročná a z naší cvičitelské praxe víme, že ji děti zvládnou. Největší problém ve skladbě bude manipulace s gumou, která je pro děti tohoto věku dosti obtížná a potřebuje poměrně hodně nácviu. Také bude důležitá spolupráce s kamarády.

Podle jakých kritérií jste vybírali hudbu?

Hudba je samostatnou kapitolou a je pro nás vždy prioritní. Hudba rytmická, líbivá, rychle zapamatovatelná. Písničky jsou ve skladbě dvě – děti si je moc rády zpívají. Hudební skladatel Zdeněk Barták – to je vždy záruka kvality. Vždy si říkáme, že skvělá hudba je polovina úspěchu. Myslíme, že hudba se bude líbit. Kdo už se s ní seznámil, tak nám to potvrdil.

-red-

Příbramské ohlédnutí za TeamGymem

Výborným druhým místem završili chlapi T. J. Sokol Příbram účast na celostátním přeboru České obce sokolské v disciplíně TeamGym Junior, do kterého se proboujaly nejlepší sokolské týmy Čech a Moravy z předchozích dvou postupových závodů. Závod se konal v sobotu 28. 1. 2017 v Tyršově domě v Praze a o jeho průběhu jsme informovali v lednovém vydání časopisu Sokol.

V kategorii Junior II. do 16 let, v níž startovali příbramští chlapi, se závodů zúčastnilo 9 družstev. V této věkové kategorii závodí společně děvčata i chlapi, takže naši byli zase opět jako jediné družstvo chlapců proti osmi družstvům děvčat.

Vlastní závod začali kluci na trampolínce, jedné z jejich oblíbených disciplín. Bohužel se jim nepovedlo všechny prvky předvést čistě a s jistým doskokem. Konečná známka 12,20 bodu byla sice nejvyšší v dané disciplíně, ale ne o tolik, jak by si představovali. Lehkou „ztrátu“ borci smazali na akrobacii, kde předvedli výborný výkon. Opět jejich známka dosáhla nejvyšší hodnoty ze všech, 12,75 bodu. Jako poslední čekala naše kluky pódiová skladba. Bohužel, nejhůře hodnocená disciplína pro naše kluky, kteří jsou rozhodčími srovnávání s výkony dívčích týmů. Musím uznat, že družstvo od začátku sezóny se hodně zlepšilo, nicméně pořád se objevují zbytečné chyby plynoucí z nízké koncentrace a zapálení pro tuto disciplínu. Výsledná známka za pódiovku 11,08 bodu nebyla nejhorší toho dne, ale zaostává za nejlepšími o 2,5 bodu. Tento propad znamenal konečné druhé místo. Oproti minulému roku je to vel-

ký úspěch. Na druhou stranu, chybělo opravdu málo k velké senzaci a zisku prvního místa. Nyní v tréninku zaměří přípravu na účast na mistrovství České republiky v TeamGymu, které bude 6.–7. 5. 2017 v Praze.

PS: Trenéři tento úspěch oslavili v míst-

ním bufetu 2 nožičkami těch nejlepších párků na světě, které pro ně připravují 2 milé sestry vždy s velkou radostí. Blahopřání celému družstvu a poděkování trenérům Pavlu Fílovi a Tomáši Ježkovi.

*František Beran,
Sokol Příbram*

Šplh o pohár náčelnictva ČOS

■ Odbor všestrannosti ČOS dlouhodobě úspěšně spolupracuje s Domem dětí a mládeže Prahy 6 a základní školou Dědina a v rámci této spolupráce je spolupořadatelem a organizátorem soutěže základních škol a víceletých

gymnází v Praze 6 a 17 ve šplhu „O pohár náčelnictva České obce sokolské“.

Soutěží se ve dvou kategoriích – v první jsou žáci 1.–5. tříd, ve druhé žáci 6.–9. tříd – jejichž závody se konají v samostatných termínech.

Letošního ročníku, který se uskutečnil ve dnech 30. 1. (6.–9. třídy) a 2. 2. 2017 (1.–5. třídy) se zúčastnilo přes 200 závodníků. Družstvo tvoří vždy 2 chlapci a 2 dívky stejného školního ročníku příslušné přihlášené školy. Chlapci 1.–5. tříd šplhají na tyči s přírazem, 6.–7. tříd na laně s přírazem. Dívky 1.–9. tříd šplhají na tyči. Všichni startují ze stoje. Chlapci 8.–9. tříd šplhají na laně bez přírazu a startují z kleku. Pohár letos vyrovnanými výkony žáků a žákyň zaslouženě získala základní škola Petřiny – Jih.

-lk-

Župní přebor v plavání

■ V hořovickém bazénu se v sobotu 21. ledna uskutečnil plavecký přebor župy Jungmannovy. Tradičně byla organizací pověřena Tělocvičná jednota Sokol Komárov. Do vody se ponořili sokolové z jedenácti tělocvičných jednot (Černošice, Dobříš, Hořoměřice, Hořovice, Jince, Komárov, Králův Dvůr, Lety, Libčice nad Vltavou, Mníšek pod Brdy, Příbram) v počtu 173 závodníků.

Přeborníky se v jednotlivých kategoriích stali:

Předškolní děti: Petr Kolář – Sokol Libčice nad Vltavou,
Mladší žákyně I: Julie Kramáriková – Sokol Komárov
Mladší žáci I: Vojtěch Kolář – Sokol Libčice nad Vltavou
Mladší žákyně II: Michaela Gregorová – Sokol Komárov
Mladší žáci II: Jakub Lhoták – Sokol Hořovice
Starší žákyně III: Natálie Vachová – Sokol Dobříš

Starší žáci III: Jakub Šlapák – Sokol Komárov

Starší žákyně IV: Johana Behenská – Sokol Černošice

Starší žáci IV: Vojtěch Stehlík – Sokol Příbram

Dorostenky: Jana Schejbalová – Sokol Příbram

Dorostenci: Jakub Čurda – Sokol Mníšek pod Brdy

Ženy: Jaroslava Panušková – Sokol Dobříš

Muži: Jan Pokorný – Sokol Libčice nad Vltavou

Seniorky: Olga Zárybnická – Sokol Jince
Senioři: Přemysl Panuška – Sokol Dobříš

Poděkování patří pořadatelům a všem zúčastněným za vzornou reprezentaci jednot. Dětem a jejich cvičitelům držíme palce na květnovém přeboru ve sportovní gymnastice, šplhu a atletice v Příbrami.

-red-

Necelé dva týdny bojovali čeští závodníci v kanadském Haliburton Forest bok po boku na mistrovství světa federace IFSS on-snow. Nyní se sportovci se svými psy vrátili úspěšně domů. Česká reprezentace, tvořená Michalem Ženíškem (T. J. Sokol Maxičky), Michaelou Srchovou (T. J. Sokol Maxičky), Jiřím Mencákem a jejich sedmi čtyřnohými svěřenci, dokázala obstát v tvrdé konkurenci zejména severských zemí a zpět do České republiky dovezla tři medaile z individuálních závodů a vybojovala pozici vicemistrů ve štafetě národů.

Hned v prvním závodě skijöringu s jedním psem se mohli Češi radovat. Na trati dlouhé 14 km Michal Ženíšek vybojoval zasloužené 3. místo za Finem Jurvelinem Vesa-Pekkou a Norem Hoelem Yngvem. Svůj nejlepší výkon předvedl Michal Ženíšek při dalším závodě, tentokrát se dvěma psy, kdy přidal do své sbírky medailí skvělé stříbro. To, že psi nejsou závodní stroje, ale tvorové s vlastním uvažováním, pocítil Michal na vlastní kůži v posledním závodě kombinace (Skijoring s pulkou). V hromadném startu jeho pes Kvap znervózněl, po signálu ihned nevystřelil a dal si na čas. I přesto

Čeští musheři vicemistry světa

své soupeře společně brzy dohnali a po celou dobu se drželi v první pětce. Nakonec skončili na čtvrtém místě.

Ve skijöringu závodila i Michaela Srchová, vicemistryně Evropy ve skijöringu Savalen 2016, která opět potvrdila, že patří do světové špičky. V Kanadě obsadila v konkurenci 28 závodnic skvělé 7. místo a také v ženské kombinaci se dostala do TOP 10.

Vynikající výkony předvedl i Jiří Mencák. V dvoudenním závodě psích spřežení dojel na druhém místě o pouhých 15 setin sekundy za Norkou Lenou Boysen. „Mojí psi to zvládli na výbornou, potvrdili svoje kvality a nabrali cenné zkušenosti. Toto plemeno je výjimečné svou povahou i závodním duchem,“ složil Jirka poklonu svým psům Mickovi, Nikitě, Casey a Cla-

yovi. Neméně napínavý byl závod s hromadným startem, kdy musel Jirka hned v úvodu řešit nepříjemné problémy po kolizi (zamatání, zastavení). I přes tento počáteční hendikep to dokázali ze 17. pozice dotáhnout na 5. místo.

Na závěr šampionátu se česká trojice reprezentantů představila ve štafetovém závodě, který se jel na 3x 7,2 km. Ani zde nebyla nouze o adrenalinové zážitky. Závod rozběhl Michal s Emanem, štafetu předal Michale s Kvapem a Bastou a v závěru perfektně finišoval Jiří se čtyřspřežením, z čehož bylo nakonec druhé místo. Na pódiu jim dělali společnost zlatí Norové a bronzoví Švédové

Kamila Šrolerová
předsedkyně oddílu sportu psích spřežení T. J. Sokol Maxičky

ŠAMPIONÁT V ČÍSLECH

• 258 týmů • 11 zemí světa • více než 1 200 psů • 100 000 akrů hostilo letošní MS v Haliburton Forest v Kanadě

Medailová umístění:

Michal ŽENÍŠEK

Bronz ve Skijöringu s jedním psem
Stříbro ve Skujöringu s se dvěma psy

Jiří MENCÁK

Stříbro se spřežením se čtyřmi psy

Michal, Jirka, Míša

Stříbro ze štafety národů

Sokol Kempa cup 2017

Ve sportovních halách v Novém Veselí a ve Žďáru nad Sázavou se ve dnech 27. až 29. ledna uskutečnil házenkářský mezinárodní turnaj dorosteneckých družstev Sokol Kempa Cup 2017. V kategoriích mladšího dorostu (U17) a staršího dorostu (U19) přivítali pořadatelé z T. J. Sokol Nové Veselí celkem dvacet týmů z patnácti klubů a z deseti různých zemí. Tu nejvyšší kvalitu na turnaji představovaly zálohy předních klubů německé Bundesligy Fühse Berlin a SC DHfK Leipzig a není bez zajímavosti, že i mládežnická družstva těchto klubů obsazují čelní příčky ve svých domácích soutěžích. Na posledním MS úspěšnou slovenskou házenou pak reprezentovalo družstvo RK Gorenje Velenje. Zajímavým celkem byl Výběr Moskvy U19, který vedl jeden z nejslavnějších představitelů ruské trenérské školy Nikolaj Čigarev. Tento tým tvoří většinu kádrů ruské dorostenecké reprezentace.

Boje v základních skupinách se v obou sportovních halách odehrávaly už od pátečního rána. V obou kategoriích byly vytvořeny dvě základní skupiny po pěti družstvech, ve kterých se bojovalo o postup do semifinále.

V sobotu odpoledne pak bylo jasné, že v kategorii mladších dorostenců se v prvním semifinále odehraje sokolské derby mezi celky T. J. Sokol Nové Veselí a T. J. Sokol Žďár nad Sázavou. Zatímco postup družstva z pořádajícího oddílu se dal očekávat, výkony a postup družstva ze Žďáru nad Sázavou hrajícího 2. do-

rosteneckou ligu byl velkým a milým překvapením. Je však třeba říci, že šlo o postup zasloužený. Ve druhém semifinále se odehrálo tentokrát německé derby mezi Fühse Berlin a SC DHfK Leipzig. Obě utkání nabídla nesmírně dramatickou podívanou, která v případě prvního semifinále našla své rozuzlení až v poslední minutě a v případě druhého semifinále až po uplynutí hrací doby, když celek Lipska vsítil vítěznou branku z devítimetrového hodu zahrávaného po čase.

V kategorii starších dorostenců se v prvním semifinále utkala družstva HC Motor Zaporozhye a HC Dukla Praha, ve druhém pak Výběr Moskvy a Fühse Berlin. I tato semifinále nabídla dramatickou podívanou a hlavně překvapení, kterým byl postup Dukly Praha přes nečekaného vítěze skupiny A HC Motor Zaporozhye. Naopak roli favorita celého turnaje potvrdilo družstvo Fühse Berlin, které tak napravilo své zaváhání

ze základní skupiny A. Domácí družstvo T. J. Sokol Veselí skončilo nakonec v základní skupině A na čtvrtém místě, když ztratilo nadějně rozehraná utkání s RK Gorenje Velenje a HC Motor Zaporozhye. Na domácí hráče tak čekaly boje o konečné 5.–8. místo.

Neděle byla ve znamení utkání o konečná umístění. Nesmírně vyrovnanou a dramatickou podívanou nabídla kategorie staršího dorostu, když všechna nedělní utkání skončila dvoubankovým a menším rozdílem. V utkání o 5. místo, ve kterém se střetlo domácí družstvo se slovenským RK Gorenje Velenje, pak po remíze v základní hrací době rozhodovaly sedmimetrové hody, ve kterých byli úspěšnější slovinští házenkáři. K překvapení se schylovalo ve finálovém utkání, ve kterém favorizované Fühse Berlin vedlo už o osm branek, ale fantastický finiš jejich soupeře z Dukly Praha je zaskočil a německý celek musel hájit své vítězství s vypětím všech sil.

V kategorii mladších dorostenců dokázalo družstvo T. J. Sokol Žďár nad Sázavou v utkání o 3. místo vzdorovat velkému favoritovi z Berlína pouze první poločas. Pak se favorit začal prosazovat, vytvořil si mírný náskok a výsledek utkání si pohlídal. Překvapení vzhledem k síle německé a české házené, nikoliv však vzhledem k výkonům na turnaji, se odehrálo ve finálovém utkání mezi T. J. Sokol Nové Veselí a SC DHfK Leipzig. Domácí zaskočili německý celek výbornou, pohyblivou a důraznou obranou podpořenou vynikajícím výkonem brankáře. To vše doplnili sebevědomou a nápaditou hrou v útoku. Výsledkem bylo až desetibrankové vedení v průběhu utkání a zasloužený zisk poháru pro vítěze turnaje.

Kompletní výsledky kategorie U17 naleznete na:

<http://hazena.noveveseli.cz/151//clanky/2647-sokol-kempa-cup-2017-resulty-u17.aspx>

Kompletní výsledky kategorie U19 naleznete na:

<http://hazena.noveveseli.cz/151//clanky/2646-sokol-kempa-cup-2017-resulty-u19.aspx>

-red-

■ První finálové kolo Českého poháru starších žáků ve volejbale bylo odehráno v hale TJ Slavia v Hradci Králové ve

Úspěch českořebovských volejbalistů

dnech 28. a 29. ledna. Do nejužší republikové špičky postoupilo ze základní části družstvo českořebovského Sokola II, které bylo vítězem skupiny Východ, i přesto bylo cílem trenéra a hráčů nespadnout z nejlepší osmičky, kterou tvořila družstva ČZU Praha, Dukly Liberec, VK Příbram, VSC Zlín, VK Kolín, TJ Nový Jičín, Sokola Kojetín a naše družstvo z T. J. Sokol Česká Třebová II.

V sobotu jsme se utkali s družstvy v tomto pořadí: Dukla Liberec, VK Příbram, T. J. Nový Jičín a VSC Zlín. Se všemi sobotními soupeři jsme si celkem kontrolovaně poradili a zvítězili jsme shodně 2:0. I když v závěrečných setech se soupeř na nás začal dotahovat, vždy jsme projevili větší hlad po vítězství, větší odvahy, klid a herní vyspělost a koncovky setů jsme dotáhli do vítězného konce. Po sobotě byl na našem kontě plný počet bodů a vedli jsme nejlepší osmičku starších žáků s náskokem 1 bodu před ČZU Praha.

V neděli jsme v úvodním utkání změřili síly s družstvem z Kojetína, které jsme v první setu hladce a místy až bez většího odporu porazili 25:16 a následně,

když nám odešla přihrávka, prohráváme 2. set a i tiebreak. Zklamání především z vlastního výkonu jsme v podstatě ihned nastoupili proti VK Kolín. Družstvu, se kterým jsme doposud vedli vyrovnaný boj a vždy s vítězstvím na naší straně, nicméně soupeřem houževnatým a dobře bránícím v poli, družstvu, které vzalo ČZU bod v tiebreaku. Naši kluci se však rychle oklepali z porážky a po celkem klidném průběhu porazili Kolín 2:0. V posledním utkání tohoto kola jsme se střetli s ČZU Praha, družstvem s výraznou výškovou převahou a herní kvalitou. Vzhledem k vývoji utkání ve skupině

bylo jasné, že výhra jednoho či druhého povede na stupeň nejvyšší a prohra na 2. příčku. Po dobrém výkonu jsme po individuálních chybách prohráli 2:0, ale určitě 2. místo v úvodním finálovém turnaji není a nebude zklamáním, naopak pro družstvo z malého města je to fantastický úspěch.

Poděkování za úspěšnou reprezentaci oddílu T. J. Sokol Česká Třebová II a města Česká Třebová patří hráčům: O. Unzeitigovi, A. Olejárovi, D. Jaškovi, J. Jiráskovi, R. Vovkovi, P. Kaškovi, M. Fricovi a L. Loužilovi.

Lubomír Vašina

Ocenění trenérů i oddílu

■ Práce trenérů a výsledky mládežnického oddílu T. J. Sokol Česká Třebová II byla zaslouženě oceněna v 48. ročníku „O nejúspěšnějšího sportovce okresu Ústí nad Orlicí za rok 2016“. Již popáté v řadě se stal náš oddíl nejlepším – je to určitě příjemné, ale i zavazující. Pevně věříme, že se tyto informace dostanou k rodičům a k dětem, které by rády začaly provozovat tento sport v našem městě. Dlouhodobé výborné výsledky, kvalitní zázemí,

fundování trenéři a oddíl spolupracující se špičkovými odborníky by byl určitě rád za širší členskou základnu. Nejenom tyto výsledky, ale v poslední době spolupráce se ZŠ Nádražní v programu pro děti „Hodina pohybu navíc“ přispěje k přesvědčení dobré volby zapsání dětí do tohoto oddílu.

Kontakt:

L. Vašina, tel.: 605 415 868,
email.: ams-lubomir.vasina@seznam.cz

-red-

V Michnově paláci v Praze, kde se akademie konala, zazněly tři desítky skladeb, rozčleněné do sedmi bloků: Na příchodnou, Trochu škádlení, Příběh v písničkách, Našim Marjánkám, Z úprav tří kamarádů, Janáček – moravská lidová poesie v písni, Přidáváčky rozlučkové.

V tištěném programu k akademii soubor stručně připomenul osobnost Josefa Vycpálka: Josef Vycpálek pocházel z chalupnické rodiny v Choceradech. Jeho rod chalupničil v Posázaví několik století. Josef byl třetí z deseti dětí. Houslím se učil v chlapeckých letech a v hudbě pokračoval v posledním roce obecné školy v Praze jako vokalista. Za studií na pražském německém piaristickém gymnáziu (piaristický řád se programově věnoval poskytování

Vycpálkovská výročí

Muzika Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka uspořádala ve středu 1. února slavnostní akademii, který byla věnována hned dvěma výročím – v tento den uplynulo 170 let od narození Josefa Vycpálka, a tak akademie byla pořádána k jeho poctě. Zároveň si soubor připomínal i další kulaté výročí: před 70 lety, v roce 1947 byl založen folklorní soubor, jež nese jméno tohoto sběratele českých lidových tanců.

vzdělání nadaným dětem z chudých rodin) byl chovancem arcibiskupského konviktu a živil se kondicemi. Později, jako posluchač filozofické fakulty, také drobnou prací literární a překladatelskou. Po studiích působil na gymnáziích v Mladé Boleslavi, v Rychnově nad Kněžnou a v Táboře. Byl výborným vychovatelem, horlil pro čistotu českého jazyka, byl vynikající hudebník a zpěvák, učitel zpěvu, sbormistr a osvětový pracovník. Společenské podněty ho přivedly k zájmu o lidové tance.

„Bylo to kolem roku osmdesátého..., kdy rychnovská ochotnická jednota Tyl, jejímžto jsem byl ředitelem, usnesla se pořádati ples v selských kro-

jích. Když je děvčata měla již málem připraveny, vynořila se myšlenka, že by ples nemálo získal, kdyby se k těm selským krojům přidružily i selské tance. Ale kde je vzít?,“ vzpomínal Josef Vycpálek. Vydal se tedy po okolních obcích a od pamětníků již tehdy rychle mizejících tanců zaznamenal alespoň několik ukázek a s vybranými tanečními páry je nacvičil.

Úplných zápisů českých lidových tanců, tj. včetně jejich kinetické složky, existo-

valo ještě na konci předminulého století poskrovnu – a ke všemu byly zpravidla neúplné a nepřesné. Hudební notace se vyvíjela po staletí a teprve až na počátku novověku vyzrála do své klasické, dodnes užívané podoby... Taneční pohyb zaznamenával Vycpálek díky zručnému stenografování dopodrobna slovem – takt po taktu, čtvrtku po čtvrtce a osminku po osmince zachytil každou změnu tanečního kroku, způsobu držení tanečního páru, pohyby paží, trupu apod.

Choreografický popis svého prvního zveřejněného tance – Trnky neboli Plácavá – publikoval roku 1892 v úvodním ročníku dodnes vycházejícího etnologického časopisu Český lid. Do konce roku v něm zveřejnil dalších pět tanců. Slovním popisem lidových tanců Vycpálek zahájil novou epochu v systematické dokumentaci českého tanečního folkloru.

Výsledky své práce Josef Vycpálek shrnul v knize České tance (Praha, 1921), která je jednou ze základních sbírek tanečního folkloru v Čechách.

-red-

Je to sotva rok a pár měsíců, kdy župa Orlická oslavila 120 let svého trvání. Jedním z jejích vedoucích župních činovníků byl v těžkých letech předválečných a hlavně válečných můj dědeček, bratr František Kašpar, který byl členem sokolské jednoty v Třebechovicích p.O. A protože letos v únoru uplynulo přesně tři čtvrtě století od jeho násilné smrti v koncentračním táboře Mauthausen, mám za to, že je na místě malá vzpomínka.

František Kašpar byl jedním z nejmladších členů představenstva župy Orlické – bylo mu 37 let. Byl župním vedoucím sokolské předvojenkové výchovy, zpravodajem brannosti a ihned po začátku okupace i členem sokolského odboje. Že jeho činnost sokolská i odbojová nebyly nevýznamné, dokazuje fakt, že byl mezi prvními, na koho se gestapo při zatýkání v Orlické župě zaměřilo.

Pro mého děda přišlo gestapo 21. července 1942 v 9 hodin ráno, těsně před konspirační schůzkou sokolské odbojové buňky. Spolu s tajemníkem župy Orlické bratrem Jarkou Horníkem – rovněž členem sokolského odboje – byl internován nejdříve v Hradci Králové, později na Pankráci a po dvou měsících

Po stopách Františka Kašpara z župy Orlické

byli oba převezeni do koncentračního tábora Mauthausen, kde je čekala těžká práce v kamenolomu, kruté represe a mučení.

Byl jsem v předloňském roce v koncentračním táboře Mauthausen a viděl vše, co bylo možno vidět. Kamenolom, kde vězni těžili kámen (dnes vypadá velmi malebně, je zarostlý stromy a trávou a u jezírka byste si chtěli postavit chatu), schody, po kterých těžký kámen museli vynášet, popravní komory, kremační pece... Utrpení skončilo 4. února 1942, kdy zde můj dědeček zemřel, prý na zápal plic... Toho, co nám po dědovi zůstalo, není mnoho. Dva dopisy ještě z Pankráce, jeden z hradecké věznice. Z koncentračního tábora Mauthausen už pouze jeho podpis na německy psané žádosti o prádlo...

Nemám, bohužel, nijak podrobné zprávy o jeho odbojové činnosti, ale musela být poměrně rozsáhlá a důležitá, protože po válce byl na jeho počest pojmenován IV. okrsek Orlické župy na „Kašparův IV. okrsek sokolské župy Orlické“.

Sháněl jsem tedy na vedení župy Orlické nějaké informace o svém dědovi.

Nikdo mi ale žádné neposkytl a jeho jméno nikomu z těch, s kterými jsem mluvil, nic neříkalo. Navíc jsou župní okrsky dávno zrušené... Proto jsem při příležitosti výročí založení Orlické župy zaslal na konci října 2015 do Orlické župy materiály, které jsem měl já k dispozici s tím, že bych byl velmi rád, kdyby jméno mého děda neupadlo v Orlické župě v zapomnění. Šlo o část Památníku, kterou v roce 1946 vydala župa Orlická svým obětem, kde

se o mém dědovi píše, a dále pak dopis mé babičce o pojmenování IV. okrsku po mém dědovi, parte se jmény župních činovníků i osvědčení o jeho účasti v národním boji za osvobození. Jsem přesvědčen, že nejen on, ale všichni v Památníku jmenovaní si zaslouží, aby nebyli zapomenuti.

Pokud jsou v župě Orlické a v jejích jednotách, či v dalších župách a jednotách, pamětníci, kteří by mi mohli sdělit informace či poskytnout k nahlédnutí dokumenty vztahující se k působení mého dědečka Františka Kašpara v župě Orlické, prosím, aby se mi ozvali.

*Jaroslav Petrásek,
náčelník T. J. Sokol Český Brod*

S Lubošem Touškem o jeho životních láskách

V průběhu života se člověk setkává se spoustou lidí, ale jen málo z nich z nejrůznějších příčin náš život skutečně ovlivní. Mezi takovéto osobnosti však nepochybně patří bratr Luboš Toušek (nar. 18. 2. 1937).

Je velmi jednoduché si spočítat, kolik je Lubošovi let. Ten, kdo ovšem jeho rok narození nezná, nemá šanci poznat, kolik let mu vlastně je. Patří svým mladým duchem, energií i entuziasmem k těm nejobdivuhodnějším lidem, které znám. Tento člověk zasvětil celý svůj život dobrovolné tělovýchově, zejména pak sokolské činnosti v Olomouci-Bělidlech. Věnoval se tisícům dětí i dospělých, které učil nejen lásce k pohybu, ale především jim svým vzorem vštěpoval mnoho morálních hodnot. Luboše znám několik desítek let, proto jsem se rozhodla ho u příležitosti jeho významného životního jubilea trochu vyzpovídat.

Luboši, když jsem byla na oslavě Tvých šedesátin, čekala jsem narození dcery a Ty jsi mi po pár dnech donesl vlastnoručně vyrobené chrastítko. Dceři bude letos dvacet a tuto svou kdysi nejoblíbenější hračku schraňuje pro své děti. Kolik takových chrastítek jsi za svůj život vyrobil?

Milá Jani, věř mi, že chrastítko pro Tvoji holčičku, které, podotýkám, jsem vy-

řezal z jednoho kusu dřeva, je originál, nemá kopii. Stejně jako nepočítaná spousta dalších věcí. Práce se dřevem je jedna z mých životních lásek a snažím se ji vštěpovat – dnes už to snad tak mohu říkat – dalším generacím. Myslím tím děti na našich stanových táborech, kde je tzv. „rukodělní“ stále ještě učím.

Jaká je Tvá první konkrétní vzpomínka na Sokol?

Moje první vzpomínka na Sokol je z roku 1945, kdy po skončení války a velké euforii z osvobození naší republiky začal znovu fungovat Sokol i u nás v Bělidlech a rodiče mě tam přihlásili.

Stal ses postupně cvičitelem 3., 2. i 1. třídy a lektorem. Tím se může pochlubit málokterý cvičitel. Tebe asi nikdy neopustila chuť se vzdělávat, že?

Vzdělávání – to je pro mne nekonečná touha přicházet věcem na kloub, a také touha předávat své znalosti a dovednosti ostatním kolem sebe. A jestliže mám někoho učit, musím teda o tom, co učím vědět něco víc, ne?

Od roku 1975 ses zúčastnil se svými cvičenci všech celostátních spartakiád, od roku 1994 pak všech všesokolských sletů, a od roku 1999 i všech světových gymnestrád. Co Tě na těchto akcích tolik přitahuje?

Tady Tě musím opravit. Cvičil jsem jako žák už na sletu v roce 1948. Nepopsatelná atmosféra, nadšení, jako děti jsme nechápaly žádné politické podtexty; krása pohybu, kamarádi kolem, obrovská plocha zaplněného strahovského stadiónu... to vše zásadně ovlivnilo moji další cestu životem. Studium na vysoké škole, rodinné důvody způsobily, že jsem na prvních československých spartaki-

ádách, které se konaly od roku 1950, nebyl. Ale od roku 1975 jsem už fungoval na všech, v roce 1990 na Pražských tělovýchovných slavnostech a poté na všech všesokolských sletech. No a od roku 1999 i na čtyřech světových gymnestrádách. Jako cvičenec hromadných vystoupení a hlavně cvičitel mužů, a vždycky jsem si zakládal na tom, že naše skupina patřila mezi nejlepší! Na poslední světové gymnestrádě 2015 v Helsinkách jsem už ale nebyl. Předal jsem „žezlo“ dalším členům naší rodiny a myslím, že jsem udělal dobře.

V roce 2012 jsi obdržel významné ocenění, a to Cenu města Olomouce za celoživotní přínos pro sport nejen v tomto regionu. Tím ale Tvá práce v oblasti sportu neskončila. Na co se v současné době nejvíc těšíš?

Nejdřív musím říct, že si velmi vážím toho, že jsem byl vůbec na Cenu města Olomouce navržen. To, že mi nakonec byla i udělena, beru jako ocenění nejen mne samotného, ale jako ocenění stovek bezjmenných cvičitelů v dobrovolné tělovýchově – z kterékoli společenské organizace.

Celý aktivní život jsem byl cvičitelem žactva, ale nejvíc si cením své práce v oblasti pobytu v přírodě – lektorská činnost při školeních a seminářích v oblasti PP, organizování akcí pro cvičitele PP, publikační činnost... Vždyť jsem byl jedním z těch, kteří se zasloužili v letech 1970–1971 o obnovení této činnosti v rámci tehdejšího ZTV. No, a tak od roku 1973 nepřetržitě pořádá naše jednota Sokol Olomouc-Bělidla letní stanové tábory (mimo jiné akce), v jejichž vedení právě teď nastupuje už třetí generace. Takže, těším se, že uvidím (byť už jen od táborového špalku!), jak dobře si i oni vedou, a že opravdu velký zájem o naše tábory stále pokračuje.

Jana Skácelová,
Zdeňka Vyčíková

Blahopřání

Dlouholetá náčelnice a starostka Sokola Dubeč **sestra Marie Krejčáková** 30. ledna oslavila své 100. narozeniny. Za péči a léta věnovaná výchově nových generací a hlavně za neúnavnou práci pro navrácení sokolského majetku zpět do rukou Sokola jí patří náš velký dík.

Do dalšího života jí přejeme hlavně pevné zdraví a dobrou náladu.

Sokol Dubeč

Dlouholetý starosta T. J. Sokol Bohumín **bratr Zdeněk Gregor** oslavil 10. února devadesátiny. Zdeněk Gregor léta působil nejen ve funkci starosty Sokola Bohumín, byl také starostou Sokolské župy Jana Čapka, která sdružuje přes dvacítku sokolských jednot našeho regionu. Podílel se na znovuzrození sokolských organizací po sametové revoluci.

„Když jsme po roce 1989 myšlenku Sokola obnovovali, měli jsme z toho velkou radost. Přál bych si, abychom vytrvali ve snaze dál pěstovat v mládeži lásku ke sportu a vážili si práce sokolských činovníků. Bez nich to prostě nikdy nešlo a nikdy nepůjde,“ uvedl Zdeněk Gregor při narozeninovém setkání s bratry a sestrami ze Sokola. Za župu Beskydskou předával dar předseda odboru sportu David Jochym.

Hned po obnově sokolských sletů se Zdeněk Gregor aktivně účastnil jako cvičenec hromadných skladeb mužů, a to v roce 1994, 2000 a 2006. „V těchto letech také

koordinoval představení všech hromadných skladeb v našem městě na tzv. župních sletech, kde si zacvičily stovky cvičenců,“ uvedla za bohumínské sokoly Pavla Skokanová, místostarostka T. J. Sokol Záblatí. Na posledním, XV. všesokolském sletu už letošní jubilant neoblékl cvičební úbor a tenisky, ale vítal bohumínské cvičence při průvodu Prahou z čestného místa na náčelnickém můstku v sokolském kroji.

Lukáš Kania a Pavla Skokanová

Rozloučení

V neděli 29. ledna nás opustila legenda Sokolské župy Prostějovské **sestra Dolly Bučková**. Společně s námi,

kamarádkami z Věrné gardy, oslavila své 89. narozeniny, dvakrát nepřišla do cvičení a po třetí už odešla z tohoto světa. Je ústřední osobností devadesátých let, doby obnovy Sokola. Kolem ní se utvořila početná skupina sester, které se postaraly o návrat sokolských tradic. Od té doby se s Dolly známe a od té doby se od ní nepřestává učít. Nedaří se mně psát o ní v minulém čase. Není to tak dávno, co se Dolly ještě účastnila našich sokolských turistických výletů, pro něž získala i mě a několik dalších. Kdysi přešla i Kavkaz, o Alpách a Vysokých Tatrách ani nemluvě.

Ráda zpívala. Každé posezení u ká-

vy v naší klubovně bylo a je provázeno zpěvem. Ač rodačka z Ostravska, byla v mládí členkou hanáckého národopisného souboru. Hanáckých písní znala spoustu. Uměla si na sebe všechno ušít, včetně oteplovaček, pletla a vyšívala. Neznám nikoho kromě Dolly, kdo by uměl výšivku richelieu.

Historie Sokola 1 Prostějov se jejím odchodem jaksí dělí na dvě poloviny: S Dolly Bučkovou a bez Dolly. V pondělí 30. ledna už jsme my, ženy z Věrné gardy, cvičily bez ní. Každé cvičení končíme sokolským pochodem, který si velmi užíváme, tak jak to měla Dolly ráda. Máme před sebou XVI. všesokolský slet, který bude v roce 2018 součástí oslav 100 let republiky. S nácivkem už nám Dolly neporadí, ale budeme se snažit, aby byla spokojena, pokud se na nás bude ze sokolského nebe dívat.

*Božena Jiříčková,
Sokol 1, Prostějov*

2017

POSTUPOVÁ
PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO
LOUTKOVÉHO
DIVADLA

PRAŽSKÝ

TAJTŘLÍK

13. ročník

Sobota 25. března

10:25 Slavnostní zahájení přehlídky

10:30 **Začarovaný Kašpárek** (od 3 let) - KAŠPÁREK SOKOLA PRAŽSKÉHO

15:00 **Mauglí** (od 7 let) - STUDIO KAMPAK

15:45 **Otesánek** (od 3 let) - DIVADÉLKO MÁMA A TÁTA

18:00 **Pohádka trochu jinak** (od 4 let) - FRYDOLÍN

18:40 **Italská renesanční lyrika** (od 12 let) - REFEKTÁŘ

TJ Sokol Hostivař
Švehlova sokolovna
U Branek 7

Neděle 26. března

11:00 **Mayovka aneb Ve stínu šumavských hvozdů** (od 14 let) - NA HOLOU

15:00 **Tři oříšky pro Popelku** (od 4 let) - PŘED BRANOU RAKOVNÍK

16:00 Slavnostní zakončení přehlídky a předání cen

za finanční podpory Ministerstva kultury
a Městské části Praha 15

Česká obec sokolská

Městská
knihovna
v Praze

TJ SOKOL
HOSTIVÁŘ

O.S. TYJÁTR
KULTURNÍ-SPRÁVNÍ A NEKOMERČNÍ SPOLEČNOST

městská část PRAHA 15

MINISTERSTVO
KULTURY

Ministerstvo kultury ČR